

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Το σταυροδρόμι

Δύο πράγματα είναι αναπόφευκτα για τη σημερινή Ελλάδα: ο ρεαλισμός και η συναίνεση. Η κυβέρνηση Τσίπρα προσγειώθηκε απότομα στη σκληρή πραγματικότητα, καθώς βρέθηκε απέναντι σε ένα συμπαγές μέτωπο στην Ευρωζώνη και την ΕΚΤ που κρατάει τα «κλειδιά» για την παραμονή της χώρας στο ευρώ. Οι εταίροι μας δεί-

χνουν αποφασισμένοι να ελαφρύνουν το χρέος και τους στόχους δημοσιονομικής προσαρμογής. Απαιτούν όμως πρώτα μεταρρυθμίσεις, που ούτε ο κ. Παπανδρέου ούτε όμως και ο κ. Σαμαράς τόλμουσαν. Θα τολμήσει ο κ. Τσίπρας; Εκανε το λάθος να υποσχεθεί τα πάντα στους πάντες προεκλογικά. Εγινε ουσιαστικά όμηρος συντεχνιών

σε κάθε τομέα, ενώ πολλά στελέχη του κόμματός του εμφορούνται από ιδέες που ταιριάζουν σε λατινοαμερικανικά κινήματα, όχι ευρωπαϊκά κόμματα. Στην ελληνική κοινωνία υπάρχει μια μεγάλη μερίδα πολιτών που θέλει πραγματικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα απελευθερώσουν τις ικανότητες του Ελληνα και θα οδηγήσουν στην

υγιή ανάπτυξη. Θα τολμήσει να την εκφράσει ο κ. Τσίπρας; Αν ναι, θα βρει τη στήριξη για να πάρει τις δύσκολες αποφάσεις που θα γυρίσουν σελίδα για τη χώρα. Αν προτιμήσει τους βολεμένους, τις συντεχνίες και το κρατικοδίαιτο παρασιτικό κεφάλαιο θα βρει πρόσκαιρους συμμάχους στον δρόμο προς τη δραχμή.

ΑΥΓΗ

Η διαπραγμάτευση δεν έχει τελειώσει

Η ελληνική κυβέρνηση διαμήνυσε εξ αρχής σε όλους τους τόνους ότι δεν πρόκειται να υποκύψει στις πιέσεις για επέκταση του μνημονιακού προγράμματος. Η διαφωνία αυτή δεν είναι φραστική ή τεχνικού χαρακτήρα, είναι διαφωνία θεμελιώδης. Το μνημονιακό πρόγραμμα απέτυχε παταγωδώς, «σκότωσε» το ΑΕΠ, συνέθλιψε τους πολίτες, βύθισε εισοδήματα, περιουσιακές αξίες και κοινωνικά δικαιώματα, ευτέλισε δημοκρατικές αξίες. Κατά συνέπεια, η Ελλάδα δεν μπορεί να δεχθεί παράταση του Μνημονίου και στο αυριανό Eurogroup θα ζητήσει μια συμφωνία - γέφυρα προκειμένου να δοθεί χρόνος στη διαπραγμάτευση για να επιτευχθεί μια νέα συμφωνία με τους εταίρους, οι οποία θα βάλει τέλος στην οικονομική και κοινωνική υποβάθμιση της χώρας και θα ανοίξει τον δρόμο για την ανάπτυξη της πορείας. Η συμφωνία αυτή θα βοηθήσει την Ελλάδα να ξεπεράσει τις πληγές της και την Ευρώπη να προχωρήσει σε αλλαγή πολιτικής, βάζοντας τέλος στην πολιτική της λιτότητας.

Η πρώτη σύμπτωση στη σύνοδο κορυφής και οι διαβουλεύσεις σε τεχνικό επίπεδο που ξεκίνησαν είναι ένα ενθαρρυντικό βήμα, μια γέφυρα στην κατεύθυνση της επίτευξης νέας συμφωνίας. Προσοχή, όμως, δεν πρέπει να υπάρξει εφουσαχασμός, οι διαπραγματεύσεις δεν έχουν ολοκληρωθεί, συνεχίζονται και προοιωνίζονται σκληρές. Στη μάχη που δίνει η ελληνική κυβέρνηση αντλεί δύναμη από τον λαό και τις μεγάλες συγκεντρώσεις στηρίξεων στην Ελλάδα και την Ευρώπη, όπως και οι σημερινές.

Η Ελλάδα υπέφερε και υποφέρει από τις σκληρές μνημονιακές πολιτικές και ο ελληνικός λαός, με την ψήφο του και την καθολική στήριξή του στη σθεναρή στάση της κυβέρνησης υπό τον Αλέξη Τσίπρα, απαιτεί να μπει τέλος σε αυτές. Η ελληνική κυβέρνηση δεν πρόκειται να υποχωρήσει στις πιέσεις να συνεχιστεί το Μνημόνιο - μέγγενη. Οι θέσεις της βρίσκουν όλο και περισσότερα ερείσματα, ενώ ενισχύουν και τη δυναμική αλλαγών σε όλη την Ευρώπη. Θλιβερή μάχη οπισθοφυλακής δίνουν οι δεξιές κυβερνήσεις της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, αλλά και ο ίδιος ο Σαμαράς, που αντιμετώπισε με ξινίλα τη σθεναρή στάση της νεας ελληνικής κυβέρνησης.

Η Ελλάδα δεν είναι μόνη στον αγώνα της για την επίτευξη νέας συμφωνίας με τους εταίρους. Στην απαίτηση για αλλαγή πολιτικής στην Ευρώπη συμπορεύονται ευρύτερες δυνάμεις προκειμένου να μπει τέλος στη λιτότητα. Με ύφεση και αποπληθωρισμό δεν αντιμετωπίζεται το πρόβλημα δημοσίου χρέους, το αντίθετο συμβαίνει: καθίσταται πιο προβληματική η έξυπηρέτηση του, ενώ προκαλείται και εκρηκτικό πρόβλημα ιδιωτικού χρέους.

Οι δανειστές δεν είναι τυφλοί όσο κι αν έκαναν επίδειξη ισχύος όλο το προηγούμενο διάστημα, αλλά και μετά τη σύνοδο κορυφής σε μικρότερο ίσως βαθμό. Στο τέλος θα αναγκαστούν να υποχωρήσουν για να συναντηθούν με την ελληνική θέση σε έναν έντιμο συμβιβασμό. Η Ευρώπη προχωρά, έστω αργά και βασανιστικά.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΧΑΡΜΠΕΑ ΙΩΑΝΝΑ

Κουστούμι με ή χωρίς γραβάτα;

Αναμφίβολα ζούμε ιστορικές στιγμές... στιγμές παράνοιας και περίσσιας καθημερινής δημοσιογραφικής τρέλας θα έλεγα τη στιγμή που κάποιοι δημοσιογράφοι αλλά και πολιτικοί ασχολούνται με την ενδυμασία άλλων πολιτικών προσώπων. Ειλικρινά σαν πολίτης ετούτου του ένδοξου αλλά και βασανισμένου τόπου λίγο με αφορά πως ντύνεται ο κάθε πολιτικός απλά και μόνο γιατί πιστεύω ότι τα ράσα δεν κάνουν τον παπά! Με ενδιαφέρει όμως αν με εκπροσωπεί σωστά, αν ξέρει να μου επιστρέψει το αίσθημα ασφάλειας με την ψήφο εμπιστοσύνης που του χάρισα. Δηλαδή η γραβάτα του τι δείχνει; Τον ανδρισμό του ή ότι κρατάει το λόγο του; Όσοι φοράνε γραβάτες και τα πουκάμισα μέσα από το παντελόνι δεν ψεύδονται; Ψεύδονται κατά το όπως δείχνει η ιστορία και μάλιστα ασύστολα!

Λυπάμαι πάρα πολύ που σε μοντέρνες εποχές του λάπτοπ έχουμε μια γραβάτα για δείκτη της ευπρέπειας! Λυπάμαι επίσης που δίνουμε τόσο μεγάλη διάσταση σε τιμές των κασκόλ τη στιγμή που άλλα πράγματα θα έπρεπε να ενοχλούν. Απορώ ακόμη αν όλα αυτά γίνονται σοβαρά ή μέσα σε ένα κλίμα να ξεχαστούμε ίσως και να απορροσανατολιστούμε από τα καίρια πλήγματα που δέχθηκε η Ελληνική κοινωνία και όπως όλοι γνωρίζετε στηρίζονται από ανθρώπους γραβάτας. Ζούμε ένα κακό όνειρο που αντί να συνετισθούμε από τα λάθη του παρελθόντος και να ξυπνήσουμε επιτέλους συνεχίζουμε να εθελοτυφλούμε στα αυτονότα.

Επίσης λυπάμαι που θα το πω αλλά θλέπω ότι η νοοτροπία μας είναι να εμμένουμε σε παρωχημένες αποφάσεις. Οι εποχές αλλάζουν

και οι άνθρωποι αν θέλουν πρόσδοτο θα πρέπει να αλλάζουν τρόπο σκέψης. Δεν γίνεται να ζητάμε ισότητα στην Ευρώπη αν νομίζουμε ότι υπάρχουν Σωτήρες που φοράνε γραβάτα αλλά άλλοι. Μαγκιά δεν είναι να σε σέβονται για τη γραβάτα ή για το κουστούμι που φοράς. Μαγκιά είναι να σε σέβονται για το λόγο σου και για εκείνα που πρεσβεύεις όταν τα στηρίζεις με επιχειρήματα. Ουκ λάβεις από του μη έχοντος και η Ελλάδα δεν έχει.

Το να ζούμε σε ένα αέναο και φαύλο κύκλο και να είμαστε υπόδουλοι μια ζωή, το να αφήσουμε παρακαταθήκη στα παιδιά μας ένα μόνιμο υπέρβαρο χρέος τη στιγμή που εμείς θρήναμε στρωμένο έδαφος και μια ανεξάρτητη Ελλάδα δεν νομίζω ότι μας τιμά. Αυτά πρέπει να διαχειριστούμε και να εμποτίσουμε τη σκέψη μας με μια δόση λογικής και όχι να αναρωτιόμαστε αν ταιριάζει το φούξια με το κίτρινο, πόσο στοιχίζει ένα κασκόλ burberry ή αν έχει κάποιος το χέρι στην τσέπη. Στην εποχή της εικόνας και της κοινωνικής κριτικής και κουτσομπολιού ας δούμε και λίγο την εικόνα του μέσου Έλληνα που υποφέρει που τρώει σε κοινωνικά συσσίτια, κοιμάται σε άσυλα αστέγων ή ακόμα χειρότερα σε παγκάκια, προμηθεύεται φάρμακα από κοινωνικά φαρμακεία. Ας δούμε τα παιδιά που λιποθυμάνε στις αίθουσες σχολείων από την πείνα, νέους που αυτοκτονούν ή νέους που εκλιπαρούν για ένα πεντάμηνο εργασίας. Άλλα ξέχασα έχουμε γίνει εκείνη η εκπομπή της τηλεόρασης που βαθμολογεί τις ενδυμασίες των άλλων ποτέ όμως δεν έχει κοιτάξει η ίδια τον εαυτό της στον καθρέφτη.

*Η κυρία Ιωάννα Χαρμπέα είναι κοινωνιολόγος

ΑΥΤΟΙ ΔΕΝ ΘΕΛΑΝΕ
ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΜΕ ΤΙΣ ΓΡΑΒΑΤΕΣ,
ΤΑ ΣΩΒΡΑΚΑ ΘΕΛΑΝΕ
ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΜΕ!

